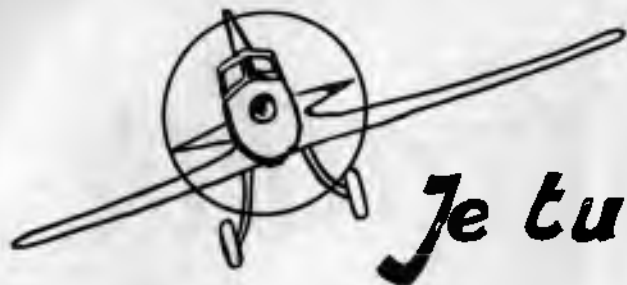

radar

• 2/66

19. března
slaví své jmeniny
naš milovaný
pan kardinál
J. Em. Dr. Josef BERAN.
S kytičkou
těch nejupřímnějších pozdravů
modliteb
a dobrých skutků
mu přichází blahopřát
R A D A R
a všichni jeho čtenáři!

Je tu!

Čekal jsem já, čekali jste vy, a nakonec jsme se přece dočkali: dnes mi došel od P. Vojtěcha dopis s PRVNÍ KOPIÍ oběžníku o letošních prázdninových táborech! A hned se dávám do práce a nebudu jíst, pít, spát, dokud nebude RADAR hotový, abyste jej dostali co nejdříve.

Nacházím se tentokrát v opravdové tísní. Nakupilo se mi tu zase tolik příspěvků - jeden lepší nežli druhý - že musím vybírat a odkládat na příště. Jsou to vaše dopisy, povídka J.K.Babyho čeká na uveřejnění již dva měsíce, Janek už je netrpělivý vydat se na cestu za tajemným ostrovem, na výzvu o J.A. Komenském došly dva články z Holandska a jeden dokonce z Ameriky, od jednoho slavného pana universitního profesora, a ještě tolik jiných zajímavostí.

Někdo si pomyslí: "Dobře mu tak, měl vydat RADAR již v unoru!"

Tu vám musím vysvětlit, proč jste na nové číslo museli čekat dva měsíce. Totiž, RADAR není sám, má nyní bratříčka, který se jmenuje START. Ale ten je jen pro ty větší, nad 15 let. Máte již 15 let a nedostali jste jej? Napište si o něj ještě dnes. Chybí vám nějaký ten měsíc či rok do patřičného věku? Musíte mít tedy trochu strpení, v naději, že i na vás dojde brzy řada. Již nyní ale můžete na tento nový časopis upozornit své starší bratry a sestry, bratrance, sestřenice, strýčky a tetičky, dědečky a babičky, předě- /ty snad už ne! / ve věku od 15 do 20 let!

Měli jsme v úmyslu vydávat jeden měsíc RADAR a druhý měsíc START, ale přiznám se vám, že se mi po RADARU a po vás stýská, a že se snad přece RADAR ukáže častěji než jednou za dva měsíce. Ovšem, závisí to i od vás, zda do něho budete psát stále častěji, stále víc a stále lépe!

Vykřičník a konec!

Na dalších stránkách se dočtete všechno ostatní!

Váš nejobdanější

redaktor.

Naše létá

Špačci se letos ukázali na protější střeše 16. února. Ještěrky si vyšly na sluníčko poprvé 3. března. Oběžník o letních táborech došel ale 7. března - a ten je nejdůležitější!

Dočítáme se tam, že pro nás P. Vojtěch letos připravil celkem tři tábory /a snad ještě dva další, ale o tom zatím ani muk!/. Máme tedy na vybranou:

CASIES - DOLOMITY - ITÁLIE

Místo hluboce zapsané do dějin našich táborů.

Čas: příjezd 4. července, odjezd 28. července.

Účastníci: muži, kteří jimi ale ještě nejsou, neboť nepřekročili hranici 14 let svého věku!

Program: O bohatý program tu nebude nouze. Platí ještě výzva Horolezeckého oddílu Casies 1964, na kterou odpovíme jak se náleží. Bude

třeba jednou shlédnout zblízka žive kamzíky. Musíme zjistit, odkud se berou v řece ti pstruzi. A stojí-li dosud náš "mlýn", bude třeba mu dát definitivní tvar zříceniny!

Po vyklizení a uklizení domu, přijdou na místo chlapců děvčata od 8 do 14 let, která jsou schopna mluvit /POUZE!/ česky! Sestra Věra je uvítá 2. srpna a /jistě s pláčem/ je doprovodí na nádraží 27. srpna.

WALDKREIBURG - NĚMECKO

Komu snad nestačí deset měsíců školy, může si ještě přidat trochu na táboře, kde se učí česky, a sice ve WALDKREIBURGU v Německu. Při nejlepší vůli vám zatím nemohu určit přesnější polohu /někdo z Německa by mi snad mohl pomoci!/. Mohlo by to být někde u Berchtesgadenu - skalního hnízda jednoho slavného muže, který ale velmi neslavně skončil.

Zde se prý tedy budou učit chlapci a děvčata od 23. července do 20. srpna česky. Píše se v oběžníku: "V blízkosti je krásné letní koupaliště, hřiště a v případě špatného počasí je k dispozici tělocvična, velmi moderně vybavená." To jsem tedy

netušil, že ke studiu češtiny je zapotřebí plavek, míče a "v případě špatného počasí" i bradel! To bude asi nějaká ta moderní metoda!

Dočítám se též v oběžníku, že prý si cestu budou hradit účastníci, a že se bude platit i nějaký malý příspěvek. Ale to už je záležitostí rodičů, a ti si zo přečtou jistě velmi pozorně.

Pro ty nad 14 let prý vyjde nějaký zvláštní oběžník /- měl jsem pravdu nebo ne, že ty tábory nakonec nebudou jen tři?/

Kdo má zájem o účast na táborech, ať se hlásí přímo u P. Vojtěcha. A kdo snad na tábor jít nemůže, ale neví, jak nejužitečněji utratit své peníze, ať je pošle na tutéž adresu. P. Vojtěch je zázračně promění v ten nejkrásnější letní tábor, jaký jsme kdy zažili. Pro ty, kteří ještě neznají jeho adresu, připomínáme, že stačí napsat na obálku:

P. Vojtěch Hrubý
Pont. Ateneo Salesiano
Via Cocco Ortu
ROMA 11.18 - Italia

100 let JSM

Jednota sv. Metoděje se může nazvat matkou krajanských spolků ve Vídni v Rakousku. Prožila již 100 let. Za nacistického režimu byly téměř všechny krajanské spolky ve Vídni zrušeny, Jednota sv. Metoděje však zůstala. Sv. Cyril a Metoděj chránili své dílo, poněvadž nemělo cíle politické, ale byl to spolek, který pečoval o duševní a národní blaho českého lidu ve Vídni. A tomuto úkolu Jednota zůstala vždy věrná.

Prvním a hlavním úkolem je pečovat o české bohoslužby pro krajanů.

Druhým úkolem je kulturní program: přednášky, divadla, zábavy, atd.

Kolik krajanů dnes vděčí za záchranu své duše a své rodne řeči Jednotě sv. Metoděje!

Jednota oslaví své jubileum dne 3. dubna 1965:

- slavnostními bohoslužbami v českém kostele na Rennwegu 63,

- a slavnostní akademií v hotelu "Pošta" v I. okrese, Drachengasse 1. Velkým vyznamenáním pro Jednotu

bude přítomnost Jeho Eminence, nejd. pana kardinála Dr. Josefa BERANA.

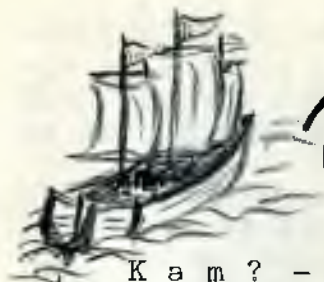
Náš nejdůstojnější arcipastýř bude slavnostně uvítán na Rennwegu 3. dubna, na Květnou neděli, o půl desáté, předsedou Jednoty, P. Dominikem, CC, pak vykoná svěcení palmových ratolestí a v 10 hodin bude sloužit lidovcu mši svatou, při níž po kázání udělí českým dětem svátost biřmování.

Sbor JSM, za řízení br. Josefa Hrabánka bude zpívat během mše sv. část Kašparových Pašii.

Po mši sv. navštíví Jeho Eminence výstavu 100 let JSM ve spolkové místnosti. Odtud se odebere do kláštera Těšitelů, kteří již více než 35 let pečují o české bohoslužby v 7 vídeňských okresech. Zde také zůstane pan kardinál na oběd.

Aby se mohli této slavnosti zúčastnit všichni krajané svobodného světa, budou slavnostní bohoslužby vysílány rozhlasovou stanicí Wien I., 3. dubna od 10 do 11,15 hod.

Naši čtenáři a všichni krajané si jistě nenechají ujít tak vzácnou příležitost, uslyšet hlas svého milovaného pana kardinála a spojit se v modlitbách i s celou českou Vídní!

Pojď s námi!

K a m ? - Hledat tajemný, báječný ostrov odvážných mužů: O. I. ! Víš, jak jsem radil Patrikovi v lednovém čísle, aby místo hledání podvodního ostrova, hledal v ∞ ostrov Štěstí - O.I. Mimoходом, Patrik nám ani nenapsal o novém ostrovu, který se objevil u jižního pobřeží islandského! /Poznámka redakce: Jakoby tušil Jankovu výtku, Patrik poslal téměř současně nejen nejnovější zprávy, ale i obrázky z novin! Viz str. 10!/- Máš chuť vystoupit na toho žhavého podvodníka?

Pojď raději s námi, máme před sebou nádhernou cestu. Ovšem, každé hledání je napínavé, zvláště jednali se též o možnost nalezení skutečných pokladů, je však též nebezpečné. To je fakt, který Tobě nechci zakrývat. Máš-li strach; tak raději zůstaň za pecí. Víš, jak se vyznamenal patnáctiletý chlapec, tehdy v románě "Ostrov pokladů". Take Ty se

můžeš stát slavným, nejsi-li zhýčkaný bázlivec. To víš, při takové výpravě se musí počítat s piráty. Znáš je, ne? To není legrace, dostat se s nimi do křížku!

Možná, že Tvá maminka bude mít velikou starost a nebude Tě chtít pustit. Mohl bys klidně na tuto výpravu i bez jejího dovolení, ale pro všechny případy, dej jí přečíst toto:

'Nebojte se, milá maminko, vždyť RADAR má rozumného a posvěceného pana redaktora, a ten by přece hned tak nedal do svého bašta-časopisu žádný inserát na něco nerozumného a nebezpečného! Nebojte se, hledání O.I. jenom upevní charakter Vašeho synka. Nebude muset vyjet na to hmotně viditelně moře. "Vyplujeme" sice, ale pod ochranou "Hvězdy mořské" - To říkam jen Vám, a jestliže jste pochopila, udělejte svému chlapci křížek na čelo a jen ho nechte, aby se zúčastnil dopisní soutěže, jejíž výsledek rozhodne o jeho štěstí!'

Půjdeš s námi? První podmínka: spojení a zapojení dopisem. Chceš?

Čeká Tě

Janek.

- Dopisy pro Janka pošlete do redakce, která mu je svědomitě předá!

MILÝ JANKU,

Děkuji Ti za Tvou milou odpověď v lednovém RADARU. Moc rád se s Tebou vypravím za hledáním ostrova Šťěstí značky O.I. Jen mi, prosím, napiš, jak na to.

Chci Tobě a všem milým čtenářům RADARU sdělit radostnou zprávu, že se ztracený ostrůvek "SYRTLINGUR" jednoho krásného lednového dne zase bujně vynořil z hloubi oceánu. Na důkaz tohoto divu přikládám nejnovější novinový obrázek našeho rozpustilce.

Má se k světu a roste, ale půda je na něm tak horká, že se dosud nikdo neodvažil na něm spočinout nohou. Jen geologové a jiní zvědavci jej oblehají a fotografují a měří ze vzduchu. Poslední měření udává, že Syrtlingur je 200m dlouhý, 100m široký a 25m vysoký.

Teď jen ať se nám zase reztřetí!

S upřímným pozdravem Tvůj

Patrik.

V Bernu, 30. ledna 1966.

Z jara se těším na slunce
na dálky, na leto

Mám radost jak hospodář
když dobře má zaseto

Těším se na své přátele
a na vás na všechny

Těším se že nebudu denně
mluvit německy!

Zdraví Vás Renata Chotašová a
vzývá tímto počínkem všechny ostatní
o nejhezčí kratičkou básni na té-
ma našich společných prázdnin 1966.

Na shledanou

Renata.

Renátě

Stále je blíž
tábor - a víš
jaká to radost!

Zda pomyslíš
že pro mě je tíž
práce a starost?

Vše se však překoná
mládeži milená
kdys budem vzpomínat
na stará kolena!

S hlubokým projevem spoluúčas
ti na předtáborových starostech vě
nuje P. Vojtěchovi   redaktor.

Děkujeme za dva RADARY srdeč
ně. K věci jen malá poznámka: Když
už Casies - tak také RUDLHORN. Vy
jste nás sice chtěli tehdy přetrumf
nout v Brigus nějakým švýcarským ko
pečkem na 1.400-1.500 metrů, ale kam
pak na náš "Horolezecký oddíl Casies
1964" v čele s panem monsignorem!

Přípravný výbor
Horolezeckého oddílu
Casies 1966.

Na rovníku?

„A já jsem horlivým čtenářem Vašeho maleho, ale zato velmi zajímavého časopisu, který Vás spojuje s Vašimi duchovními vůdci, jejichž jedinou starostí je učinit Vás všechny navždy šťastnými. A víte, v čem vězí prave štěstí? V čistém svědomí, to znamená, žít v milosti Boží!

Jak se dočítám z Vašeho RADARU, každoročně se zučastňujete letních táborů a pokaždé v jiných krajích. Přišel jsem na myšlenku, zda byste nechtěli strávit svůj příští letní tábor zde unás, na rovníku. Měli byste vhodnou příležitost stát se tež malými misionáři mezi zdejší mládeží, popřípadě mezi malými Kivary. Když jsem před lety meziminimí pracoval, často jsem jim vyprávěl o evropských chlapcích. Vyvalovali na mne sve velike černé oči, jací jsou to asi živočichové. Když jsem jim vysvětlil, že jsou jim podobní, jen že jsou bíle pleti s kaštanových vlasů, a mají kivarské hochy velmi radi, hned mne s nadšením prosili, abych ty evropske jinochy pozval na návštěvu k nim.

Zamlouvá-li se Vám tento můj návrh, oznámete to dp. redaktorovi RADARU a pak Vaším rodičům a o ubytování bych se já již postaral. Myslím, že by P. Ladislavnic neměl proti této misionářské vycházce do ekvádorských hustých pralesů, ne aby se z Vás stali lovci lidských hlav, ale nesmrtelných duší!

Budu tedy čekat na Vaši kladnou odpověď!

Váš

V.M. Janda.

21. ledna zemřela náhle v Casies, ve věku 76 let

pí. ANNA STOLL-HINTNER,

naše všem účastníkům letních táborů v Casies dobře známá paní domácí. Byla pochována na hřbitově v Casies 25. ledna.

Odpočinutí věčné dej jí, Pane!

Snáži se

Česká sociální pomoc v Mnichově nezapomíná ani na naši mládež. Začátkem každého školního roku vyzývá rodiče, aby zapsali děti do bezplatného vyučování českého jazyka. V Německu mají školáci učení hodně, zbývá jim na češtinu jen málo času, a u těch menších musí být učení spíše hrou, při které se učí česká slovíčka, než nějakým školním vyučováním. A přece jsou výsledky velmi potěšitelné.

Kolem vánoc a velikonoc se pořádá veřejná besídka, na kterou se děti těší. Každé přednese básničku nebo říkanku - a ty, které si ještě na veřejný přednes v češtině netroufají, zahrají na nějaký nástroj, podle toho, co umí.

O vánoční besídce se vyznamenal Miška Lošonský se svou básní "Emigrant" od Mlynařovského, a česky recitoval i jeho bratr Jiří Lošonský.

O velikonocích se těšíme, že pobavíme naše hosty jarními říkankami.

Pošlu Vám pár řádek od Adrienky Vogelové, naší výborné žačky, jak vzpomíná na Darney!

J. Procházková.

Děkuji mnohokráte za RADARY, všechny jsou moc pěkné a zajímavé, jenom ten článek, co o mně psal Petr mi dělá tak trochu ostudu.

Tolik pětěk jsem opravdu nedostala. Posledně jsem na jednu kompozici "utržila" pětku, ale takovou hezkou s hvězdičkou, což znamená, že je to lepší pětka, která spěje vzhůru k jedničce. Bohužel, maminka je trochu staromodní a tvrdí, že pětka zůstane pětkou, i když je ozářena celou svatozáří.

Jinak se mi na ústavě líbí, i když mám učení víc než dost. Z pilnosti učím spolužačky češtině. Počínám jednoduchou slovní metodou, jako kupř.: "Strč-prst-skrz-krk" a "Třiatřiatřicet stříbrných křepelice..." Výsledek je jedinečný, k popukání, takže se smíchem sotva udržím na nohou. Tolik šišláni najednou jsem ještě v životě neslyšela. Děvčata se potom dají do smíchu taky a je z toho menší zemětřesení, které vzbuzuje nelibost naší třídní.

Dada Kučerová.

A další piši

"Zajímá mne ten záhadný ostrov O.I. Co anebo kdo to asi je? Mohla bych se dovědět trochu víc než bylo v RADARU? Mám nějaké tušení.

Konečně že má RADAR předplatné! "Vydělala" jsem si na ně tímto způsobem. Viděla jsem jednu starší paní s nákupem. Pomohla jsem jí a dostala, i když jsem nechtěla, 50 Pf.

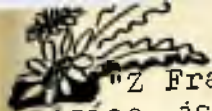
Hrozně jsem se divila, když jsem četla ten článek o italském obyvatelstvu, jaké je pořádné-nepořádné. Jen dal-li P. Vojtěch pozor, aby mu na jednu nespádl děravý hrnec neb roztrhané kalhoty na hlavu!

Smím se ptát, kde budou letos prázdniny? Něco jste psal o Casies, promiňte moji nevědomost, kde to je? A to mám jedničku ze zemáku!

Vaše

Maruš Themová.

Poznámka: Zemák - zeměpis, ne brambor!

"Z Francie jsme odcestovali, a 4 měsíce jsme byli v Zirndorfu. Ted po dlouhé době konečně bydlíme ve svem bytě. Byli bychom moc rádi, kdybyste nám mohli zasílat RADAR. Číslo 5,7,8 jsem ukořistila jedne krajanice v lágru. Jedná se tedy o číslo 6 a další, která vyjdou. Moc se budeme těšit."

A z dalšího dopisu:

"Všechna čísla jsme v pořádku obdrželi a netrpělivě čekáme na další. Měly by vycházet častěji, to je jistě přání všech čtenářů.

Marketka jde od 1. IV. t.r. do školy.

Snad nám to opět dobře vyjde a budeme moci jet na tábor, na který se už moc těšíme. Ráda bych se opět sešla s přáteli, kteří byli v Darney a na ktere si ráda vzpomínám."

V. Veselá.

Hugo se též ozývá:

"Chodím do německé školy, mám tam již svoje kamarády. Školu mám dosti daleko. Doufám, že pojedu na tábor, již se těším, chci si povídat s kluky zase česky."

Hugo.

"Musím Vám napsat, co jsem dnes provedla:

Maminka je se svojí školou na horách celý týden, neboť jsou sportovní prázdniny. A já jsem si hned první den v pondělí koupila páreček andulek, dala je do klece a krmím je. Dala jsem jim jména "Susy" a "Ringo". A tak na maminku čeká překvapení, až se vrátí. Táta jí chtěl zatelefonovat, co ji čeká doma, ale nesmí, já jsem mu to zakázala. K tomu je třeba dodat, že jsme jiný páreček andulek měli ještě před rokem, ale darovali jsme je jedné hodné žačce, která je na škole, kde učí máma, poněvadž dělaly doma veliký kravál a nepořádek. Nu a teď je tu máme znovu!

Pěkně Vás pozdravuje

Renáta Chotašová

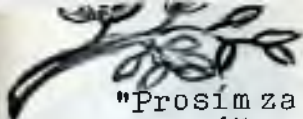
Příloha:

Jedno pérona ukázkou, které ztratila dnes do rána právě Susy."

V sobotu nám dívky nadělily pololetní vysvědčení. Dopadlo to celkem dobře, děcka se drží statečně!"

pí. Eva Kučerová

"Prosím za odpustění, že Vám tak dlouho nepíši, nemám moc času. Navštěvuji Haushaltungsschule. Vyučování je skoro každý den od 8 do 18 hodin. Je to dosti dlouho, a já ještě k tomu neumím moc dobře německy, tak se musím dost učit. Tak v 10 hodin večer se dostanu do postele. Nějake čtyřky a pětky jsem už také slízla, ale jinak to jde.

Děkuji Vám, že jsem měla možnost prožít pěkné prázdniny v táboře s českými dětmi. Velmi se mi tam líbilo a proto bych se chtěla zúčastnit i dalších táborů."

Milada Paulová.

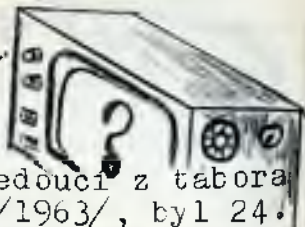
"V prve řadě se omlouvám, že jsem tak dlouho nepsala a pozdravuji všechny čtenáře RADARU.

RADAR opravdu ráda čtu a vždy se na něj těším. Dávám jej také číst jedné starší paní, která se také pobaví.

V sobotu chodím na Rennweg do našeho kroužku. Je tam vždy veselo!"

Dáša Rozmarýnová.

Co je nového

● Pan FREI, náš vedoucí z tábora v Pinetě a v Casies /1963/, byl 24. února slavnostně promován na doktora a to s vyznamenáním!

Pani profesori tak spravedlivě ocenili jeho pilnou práci několika let. I my se z tohoto úspěchu pana Freie upřímně radujeme, i když jej nebudeme moci na táboře volat: "Pane doktore", neboť si to nepřeje.

● Petr WEBER se připravuje na první svaté přijímání. Tomu ale nebrání, aby nemysleli na léto a tak "se už stále ptá, kam se tento rok pojede", píše jeho maminka.

● Nerí ale sám, neboť i Jenda DOBIÁŠ v posledním dopise má "ještě jednu a to velmi důležitou otázku, zda bych mohl s Vámi jet na příští tábor. Možná, když budu mít dobře vysvědčení, mohl bych s Vámi jet. Potřeboval bych prosím vědět, kam se pojede, kolik to bude stát a na jak dlouho. Budu se snažit, aby všechno dobře dopadlo a abychom se zase uviděli. Velmi by mě to potěšilo."

V posledním čísle jsme upozornili na předplatné pro mladé čtenáře RADARU. S jakým výsledkem? Nezklamali jste nás, a jsem jist, že i ostatní se brzy přihlásí. Zde podávám první seznam:

- P. Vojtěch/!!!/ - 100 šilinků
- P. Franta, Rak. - 1000 lir
- M. Themová, Německo - 0,40 DM
- P. Weber, Německo - 2 DM
- D. Rozmarýnová, Rak. - 9 šil.
- R. Chotašová, Švýc. - 3,20 fr.

/Pan Chotaš upozorňuje, aby ste, pokud je vám to možné, kupovali známky pamětní!/
/

Kromě předplatitelů musíme uvést i další přátele RADARU, kteří v poslední době poslali:

- Mons. F. Vorlíček, Řím - 1000 lir
- P. J. Pavelka, Německo - 1 dol.
- XY, Washington - 2 dol.
- Mons. J. Kubovec, Něm. - 10 DM
- M. Kelblerová, Rak. - 20 šil.
- Dr. Čada, USA - 5 dol.
- A. Štefková, Rak. - 20 šil.

Všem dárcům srdečný dík!

DROBTY

1. Nejdůst. panu kardinálovi, Josefu BERANOVÍ přejeme šťastnou cestu do Vídně a po velikonocích do Spojených Států!

2. Důst. pánu P. TATÁKOVÍ vroucí dík redakce a všech čtenářů, za zbrusu nový psací stroj pro RADAR! /Stroj zatím ještě nepřišel, ale je již na cestě!/
3. JANKOVÍ pěkné poděkování za návštěvu a příslib další spolupráce, jakož i za předobré pralinky!

4. Jindrovi NAVRÁTILOVI maličké připomenutí, aby nám sdělil novou adresu.

5. VŠEM ČTENÁŘŮM RADARU milostiplné svátky velikonoční!

RADAR - březen 1966.

Redakce: P. Ladislav, salesián
FOGLIZZO /To - Italia